

Arrest

nr. 140 246 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 mei 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op, daar uit de recente informatie verkregen van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij sinds 22 mei 2014 in het bezit is van een F-kaart.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de

vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Als algemene regel geldt dat het aan de verzoekende partij toekomt het bestaan van een belang aan te tonen. Deze regel kent een onverkorte toepassing bij gewijzigde feitelijke omstandigheden of een tussengekomen beslissing waarbij het initiële objectieve belang substantieel is afgenomen of zelfs teniet is gegaan.

Het belang als ontvankelijkheidsvereiste voor een annulatieberoep vertoont een objectief en een subjectief aspect. Het objectief aspect bestaat in het benadeeld zijn door een bestuurshandeling.

Uit recent verkregen informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 22 mei 2014 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Dit gegeven is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Aldus dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij een verblijfsrecht heeft. De verzoekende partij doet niet blijken dat zij op heden benadeeld is door de bestreden beslissingen waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en waarbij haar het bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten, nu zij duidelijk het beoogde verblijf heeft verkregen en het bevel om het grondgebied te verlaten ingevolge het toegekende verblijfsrecht uit het rechtsverkeer is verdwenen. Ter terechtzitting licht zij evenmin toe in welke mate zij op heden nog benadeeld is door de bestreden beslissingen. Zij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Derhalve wordt ambtshalve vastgesteld dat de verzoekende partij niet meer getuigt van het vereiste actueel belang.

Het beroep is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU